

d pron. Meritar immòbil

que encanta. Una encanta. | Distreure conten

plant una cosa, distreure's del
que un fa sense raó aparent.
La gent s'encantava davant l'a-
parador. Qui fas així encantada?
apoa, dona, treballa; si no, no
acabris mai la feina.

encantar v. tr. Vendre (una cosa)
¶ a l'encant

encantàries f. pl. Imor en-
cantàries, encantar, fascinar,
fer fer a algú et que hom vol